ΜΗΘΥΜΝΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΗ ΤΕΤΑΡΤΗΝ & ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑΙ
Ἐτησία Δρ. 20 Ἐξάμηνος 10

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ-ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ
ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ

Ἔτος 20ον Ἐν Μηθύμνῃ Τετάρτη τῇ 15 Ἰουλίου 1920 Ἀριθ. 122

ΕΠΙ ΤΩΝ ΕΝΕΣΤΩΤΩΝ

Ἐὰν λάβωμεν ὑπ' ὄψει τὰς ἐν τῇ Βουλῇ τῶν Κοινοτήτων δηλώσεις τοῦ Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ φαίνεται ὅτι εὐρισκόμεθα πρὸ τῆς βεβαιότητος ὅτι ἡ Τουρκία θὰ ὑπογράψῃ τὴν Συνθήκην τοῦ Σὰν Ρέμο τροποποιηθεῖσαν ἐν τίσιν αὐτῆς λεπτομερείαις ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος. Καὶ προβάλλουν ἤδη ἐρωτήματα πολλὰ καὶ ποικίλα ἅτινα ἔχουσι σχέσιν μὲ ἡμᾶς καὶ τὰς ἄρτι ἐλευθερωθείσας Ἑλληνικὰς χώρας. Τί θὰ γείνουν αἱ χῶραι αὗται εἰς τὰς ὁποίας ἤκμαζεν ὁ Ἑλληνισμός; θὰ ἐπιστρέψουν καὶ πάλιν ὑπὸ τὸν Τουρκικὸν ζυγόν, καὶ οἱ κάτοικοί των θὰ ἀνήκουν εἰς τὸν χριτόβρυτον Σουλτάνον, ἢ θὰ ἀποτελέσουν μέρος τῆς Μικρασιατικῆς Ἑλλάδος; Οἱαδήποτε ἀπάντησις εἰς τὰ ἐρωτήματα ταῦτα ἀναμφιβόλως θὰ εἶναι ἁπλῆ σκέψις, καὶ ἐνδόμυχος πόθος ἑκάστου ὅσον δὲν στηρίζεται ἐπὶ στοιχείων σταθερῶν καὶ ἀναμφισβητήτων. Ἔχοντες ὅμως ὑπ' ὄψει τὰς ἑτέρας δηλώσεις τοῦ ἰδίου Ἄγγλου πρωθυπουργοῦ περὶ Ἑλλάδος, καὶ ἀντικαταστάτου τῆς Τουρκίας, καὶ ἀπελευθερώσεως τῶν ἐν Τουρκίᾳ ξένων ἐθνοτήτων ἀδιστάκτως δυνάμεθα νὰ εἴπωμεν ὅτι οἱ Ἕλληνες κάτοικοι τῶν νεωστὶ ἐλευθερωθειῶν χωρῶν ἀνεξαρτήτως τοῦ τύπου τοῦ πολιτεύματος, τῆς Διοικήσεως καὶ τῶν Συνθηκῶν ὑφ' ἃς ἤθελον εὑρεθῇ, θὰ εἶναι Ἐλεύθεροι Ἕλληνες πολῖται, ἀπολαμβάνοντες ὅλων τῶν ἀγαθῶν τῆς ἐλευθερίας καὶ ἀφόβως δυνάμενοι νὰ ἀτενίζωσι πρὸς τὴν χυανόλευκον σημαίαν τὸ σύμβολον τοῦτο τοῦ ἀνθρωπισμοῦ καὶ τῆς εἰρήνης.

Ἀλλὰ καὶ ἄμεσος προσάρτησις τῶν μερῶν αὐτῶν εἰς τὴν Ἑλλάδα δὲν ἀποκλείεται ὑφ' ὅσον τῆς Ἑλλάδος προϊσταται ἀνὴρ μεγαλεπίβολος καὶ γνωρίζων καλλίτερον παντὸς ἄλλου τὰς σημερινὰς συνθήκας ὑφ' ἃς διατελεῖ ἡ Εὐρώπη καὶ ἡ Ἀνατολή.

ΦΥΛΟΛΟΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΔΥΝΑΜΙΣ ΤΟΥ ΧΡΗΜΑΤΟΣ

Μιὰ ὠραία βραδειὰ μὲ σελήνην καὶ λίγο ἀγέρα στοιχηματίσανε ἡ σελήνη καὶ ὁ ἀγέρας ἐὰν βάλλωσιν ὅλην τὴν δύναμίν των, ποιὸς θὰ κατόρθωνε νὰ σηκώσῃ τὸ φουστανάκι κάποιας κόρης ἀριστοκρατικῆς ποὺ περνοῦσεν ἀπὸ μιὰ πλατεῖα — Ἐγὼ καυχᾶται ἡ Σελήνη δὲν ἔχω παρὰ νὰ στείλω ἕνα τόσο δὰ μικρούτσικο ψύλλο, γιὰ νὰ ἀναγκάσῃ κοὶ τὴν πιὸ ντροπαλὴ κόρη νὰ σηκώσῃ ἀπάνω τὸ φουστανί της.

Δοκίμασε τὸ ἴδιο μὰ τὴ κορίτσι αὐτό, τοῦ κάκου! Ἔβαλεν ἐκεῖ ὁ μιὰ φοντίτσα ἔκαμεν ὁλίγους μορφασμοὺς ξύστηκε ἀκ' ἐδῶ ξύστηκε ἀκ' ἐκεῖ μὰ τὸ φουστανί δὲν τὸ σήκωσε.

Ἐρχεται καὶ ἡ σειρὰ τοῦ ἀγέρα.

Ὁλόχαρος αὐτὸς καθὼς ἦν ἀτιγμὴν ἡτοιμάζοντο οἱ ὑπάλληλοι νὰ παύσουν τὶν ἐργασίαν των μπαίνει σὲ μιὰ Τράπεζα, καὶ ἀπὸ τὸ χέρι τοῦ Ταμία ἁρπάζει ἕνα ἑκατοστάρικο καὶ τὸ βγάζει στὸ δρόμο Καὶ ἄρχισε νὰ φυσᾷ μὲ δύναμι. Μὰ τὸ κορίτσι ἀκουμπισμένο σὲ ἕνα τοῖχο, βαστοῦσε σκυμμένο μὲ τὰ χέρια τὸ φουστανί καὶ ἔφτιγγε τὴς γάμπες, δὲμως μόλις ἀγαπητοί μου εἶδε τὸ ἑκατοστάρικο νὰ στριφογυρίζει ἀπάνω ἀπὸ τὸ κεφάλι του. ἅπλωσε γοργούμενο τὰ χέρια του ἕνα τὸ ἁρπάξῃ κι' ἐλεύθερο κιὰ τὸ φουστανί σηκώθηκε ἀπάνω, στὸ φρόνημα τοῦ ἀγέρα. Τότε λέγει ὁ ἀγέρας τῆς Σελήνης βλέπεις, πῶς γιὰ ἕνα τόσο μικρὸ πρᾶγμα λείπει κι' ἀπὸ τοὺς δυὸ μας ἡ δύναμι; ; ; Φίλε μου τὴ σήμερον ἡμέρα πιότερη δύναμι, γιὰ νὰ γίνῃ αὐτὸ ἔχει ἕνα ἑκατοστάρικο! διότι μὲ τὰ χρήματα δύναεαι νὰ κάμῃς τἀὐτ ατα δύνατα! ἕνεκεν τῆς δυνάμεως τοῦ χρήματος βασιλεύει ἡ πραλησία εἰς ὅλα τὰ πέρατα τῆς οἰκουμένης.

Η ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΔΥΟ ΚΑΠΕΛΛΩΝ ΚΑΙ Η ΖΗΜΙΑ ΤΗΣ ΚΑΚΗΣ ΣΧΕΣΕΩΣ

Σ' ἕνα κρεμαστήρι βρέθηκαν κοντὶ ἕνα καπέλλο κανελὶ καὶ ἕνα καπέλλ σταχτὶ. Τὸ σταχτὶ ἦ ταν μολαὸ καὶ τὸ κανελὶ σκληρο Συγνώμην συνάδελφε, λέει το στιχτὶ κατέλλο γιὰ ν' ἀνοιξη κουβέντα, ἂν δὲ γελέιμαι, ἤμασὲ μιὰ φορὰ στο ἴδιο καπελλάδικο.

Εἶνε περασμένα ἀπὸ τοτες πέντε χρόνια. .. Ποίος νὰ τῶλεγε, ὕστερα ἀπὸ τόσον χρονικὸ διαὶάσημα νὰ ταμώσωμε πάλι πιὸς σὲ φορί;

— Ἐνὸς Καθηγητής. Καὶ σένα; ;

— Ἑνὸς Ἰατροῦ.

— Δυστυχισμένε μου φίλε, πῶς ἔχεις κατανήσει! Γιατὶ εἶνε τόσο λερωμένο ἐμπρὸς τὸ « μπούρσου. »

Ἔτσι λερώνονται σιγὰ σιγὰ γιατί τἀφεντικόμου μὲ πιάνει πάντα στὸ χέρι μόλις, βλέπει κυρίας καὶ ἐπειδὴ γνωρίζει ἕνα σωρὸ ἀπὸ δαύτες χαιρετάει κάθε στιγμὴ τῆς ὥρας

— Γιαὐτὸ ἐγὼ μένω καθαρὸ, δοξα τῷ Θεῷ, ἀπαντάει τὸ σκληρὸ καπέλλο.

— Γιατί; ;

— Γιατὶ συνάδελφέ μου τὸ ἰδικό μου ἀφεντικὸ δὲ μὲβγάζει παρὰ μόνον ὅταν ἀντικρύσει ἔντιμες κυρίες.

Σμυρναϊκὴ Αὔρα

ΑΝΤΙ ΧΡΟΝΟΓΡΑΦΗΜΑΤΟΣ

Ο ΑΛΚΟΟΛΙΣΜΟΣ

Φιλομετρῶν προχθὲς κάποιο περιοδικό, Βρῆκα μιὰ μελέτη κάποιου ἰατροῦ Γάλλου πραγματευομένην περὶ τοῦ Ἀλκοολισμοῦ. Σκέφθηκα λοιπὸν ἀφοῦ πῆρα μιὰ μικρὴ ἰδέα, τὸ τί ἤθελε νὰ πῇ πῶς δὲν θὰ ἦτο ἄσχημο νὰ ἀναστηλώσω τὴν λέξιν ταύτην, ὡς τέλον τοῦ σημερινοῦ χρονογραφήματός μου. Ἐν τούτοις τὰ πάντα πέριξ μου τὴν διαγράφουσι μετ' αὐμου ότερα χρώμα τοῦ αἵματος, τοῦ ἐγκλήματος, τῆς ἀκοσυνθέσεως, καὶ τὴν ἐπαναλαμβάνουσι μὲ φωναστικὰς φωνὰς ἡ νόσος ἡ δυστυχία, αἱ βάσανοι.

Ἡ Θρησκεία κατεδίκασε τὴν μέθην, τὴν ὁποίαν ὀνομάζει ὡς εἶναι :κάσωτείαν», καὶ ἡ Ἐπιστήμη, μὲ τὴν σοβαρὰν καὶ ἐνδελεχῆ αὐτῆς παρατήρησιν, προσθέτει ἕνα τόνον ἰσχυρότερον εἰς τὸν χαρακτηρισμόν, καὶ — ρίπτει κατ' αὐτῆς, ὡς δυνατὸν κόλαφον, τὴν κατηγορίαν, ὅτι εἶναι ἡ μοναδικὴ ἀφορμὴ τῶν δυστυχιῶν τῆς—ἀνθρωπότητος, τῶν ἀθλιοτήτων, αἱ ὁποῖαι προξενοῦσι τοὺς φρικιασμούς μας, καὶ τοῦ προϊόντος ἐκφυλισμοῦ, ὁ ὁποῖος καταρακώνει τὰς ψυχάς —

Εἰσέρχεται ἡ Ἐπιστήμη εἰς τὰς φυλετικὰς ἐξετάζει τοὺς πρὸ αὐτῆς παρελαύνοντας κακούργους:— ρονεῖς, ἀπατεῶνας, ἐκφυλιστὰς κακούργους —καὶ ἀποτρέπει ἀπ' αὐτῶν τὸ πρόσωπον ψιθυρίζουσα: Ὁ Ἀλκοολισμός.—

Ἐμβαίνει εἰς τὰς οἰκογενείας, βλέπει σωματικὰς καὶ ἠθικὰς πληγάς, αἱ ὁποῖαι μίτην προσκαθοῦσι νὰ ἀποκρυβῶσι βλέπει ἕνα πατέρα ψυχικῶς πτωχὸν, τὴν μητέρα μὲ χαλαρὰν συνήθειαν τὸν υἱὸν μὲ χυαῖα ἕνστικτα, τὴν κόρην ἐστερημένην ὑραίων ἰδανικῶν ἐνῶ πρὸς τούτοις ἡ σῆψις τοῦ σώματος εἶναι γενικὴ καὶ τὰ δριστικὰ—φθάνουν μόλις κατορθώνουν νὰ συγκρατήσουν τὰς πορρωσα σάρκας καὶ τὰ φθίνοντα ὀστᾶ. Καὶ ἐδῶ ἡ Ἐπιστήμη ἀναφωνεῖ : Ὁ Ἀλκοολισμός.———

Περιφέρεται ἀνὰ τὴν κοινωνίαν τώρα ἐκτιμᾷ τὸ μέγεθος τῆς πτωχείας καὶ τῆς κακοδαιμονίας, ἡ ὁποία κυριαρχεῖ λαοὶ ὁλόλληροι κύπτουσιν ὑπὸ τὸ βάρος παντοίων στερήσεων, οἰκογένειαι πολυμελεῖς εἶνε ἐγκαταλελειμμένοι εἰς τὸ ἔλεος τῶν ἄλλων τὸ ὁποῖον σχεδὸν οὐδέποτε ἐπαρκεῖ, ἡ αὐξάνουσα θνησιμότης ἐπαυξάνει, τὰ δεινὰ καὶ ἡ ὀρφάνεια περιφέρει τὰ πένθη της. Καὶ ἐδῶ ἡ οὐτὴ ἐπωδός : Ὁ Ἀλκοολισμός. —

Ἐκκαλοῦμαι τῶν πατέρων, τῶν οἰκογενειαρχῶν καὶ τῶν μελλόντων νὰ γίνωσι τοιοῦτοι τὴν διαυγῆ ἀντίληψιν. Ἕν ποτήριον οἰνοπνευματώδους ποτοῦ ἀποτελεῖ τὸ πρῶτον νοσηρὸν σπέρμα, πολὺ εὐκόλως ἐπακολουθοῦσι καὶ τὰ λοιπά, καὶ ἡ συνήθεια μὲ τὴν νόσον εἰσελεύνουν, διὰ νὰ θερίσουν, νὰ καταστρέψουν νὰ σπείρουν τὸν θλεθρον καὶ τὴν ἀκοσύνθεσιν.

Ὀλίγη γενναιότης ἀπαιτεῖται καὶ θέλησις Ἂς σπάσωμεν τὸ φθοροποιὸν ἐκεῖνο ποτηράκι. Σῶζομεν ἡμᾶς αὐτοὺ, τὴν οἰκογένειάν μας, τὸ Ἔθνος.—Εἶνε λίγο παράξενο ἕνας διάβολος νὰ συμβουλεύῃ πράγματα τόσον καλά, ἀλλὰ συμβαίνει τὸ ἑξῆς: Ὅτι πολλάκις ὁ διάβολος γίνεται ἄγγελος καὶ ὁ ἄγγελος — διάβολος. Τὸ ξέρεται αὐτὸ ὅλοι σας ἔ;; εἶναι.—

Σατανᾶς

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ
Δ. Θ. ΚΑΜΠΟΥΡΗΣ
ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤ. 10

ΤΕΤΑΡΤΗ 15 ΙΟΥΛΙΟΥ 1920

ΙΣΤΟΡΙΚΑΙ ΠΟΛΕΙΣ

Η ΠΡΟΥΣΣΑ

Μία ἐκ τῶν μεγαλειτέρων καὶ πλουσιωτέρων πόλεων τῆς **Μ. Ασίας** εἶνε ἡ Προῦσα πρωτεύουσα τοῦ ὁμωνύμου Νομοῦ ἡ πρώτη πρωτεύουσα τοῦ ὀθωμανικοῦ Κράτους. Ἀπέχει τῆς Πανόρμου 125 χιλ. . τῆς Κων)πόλεως 80 χιλ. 20 χιλ. . τοτίως τοῦ κόλπου τῆς Κίου Ἔχει γεωγρ. μῆκος 40 0)2 272 καὶ πλάτος 28 ο) 58 27 Εἶνε δὲ ἐκτισμένη ἐν τῷ μέσῳ γραφικῆς πεδιάδος βορειοδυτικῶς τοῦ ὄρους Ὀλύμπου εἰς τὰς ὑπορείας αὐτοῦ

Ἠδύνατο αὕτη ἔ ε ἄνω τῶν 100.000 κατοίκων, Τούρκων, Ἑλλήνων, Ἀρμενίων καὶ Ἰσραηλιτῶν, ἀρχομένη δὲ ἐκ τοῦ ἄκρου τῆς πεδιάδος προχωρεῖ βαθμιαίως εἰς τὰς ὑπωρείας τοῦ Ὀλύμπου. Ἔχει λαμπρὸν θέαν τις ἔτι μᾶλλον καλλύνεται ἐκ τῆς θέας τοῦ γιονοσκεποῦς Ὀλύμπου. Ἔχει πλεῖστα νερὰ τερεύμα να πέριξ δὲ τῆς πόλεως βρίθουσι ῥύακες ποσίμου καὶ εὐγεύστου ὕδατος.

Ἡ καλλιτέρα συνοικία αὐτῆς ὀνομάζεται Σεπτσῆ διερχομένη ὑπὸ ῥύακος ἐπὶ τοῦ ὁποίου ἔχουσιν οἰκοδομηθῆ δύο ὡραῖαι λίθιναι γέφυροι, ἄναθεν δὲ τῆς συνοικίας ὑπάρχει μέγος δημόσιος κῆπος λιθίνων μέχρι τοῦ τέλους τῆς πόλεως. Εἰς τὸ ἀνατολικὸν ἄκρον τῆς πόλεως ὑπ ρχει λαμπρὸν Αὐτοκρατορικὸν ἀνάκτορον (Βυζαντινὸν) καλούμενον ἤδη Γιλδίζ (ἀστήρ). Πέριξ τῆς πόλεως ἀπλώνονται ἐπὶ τῶν λόφων καὶ ἐκτὸς τῆς Βυζαντινῆς καὶ Σελσουκικῆς ἐπ ὀχῆς ὑπάρχουσι πλεῖστα τζαμία καὶ Μαυσωλεῖα τῶν Σουλτάνων.

ΑΔΡΙΑΝΟΥΠΟΛΙΣ

Κεῖται παρὰ τῷ ποταμῷ Ἔβρῳ καὶ παρὰ τὸν ἐκ Κωνσταντινουπόλεως καὶ Φιλιππουπόλεως σιδηρόδρομον ἀνέρχουσα τῆς Κωνσταντινουπόλεως 240 χιλιόμετρα ἤτοι 36 ὥρας, καὶ διὰ τοῦ σιδηροδρόμου 3 1|2 ἔχει πληθυσμὸν 140 χιλιάδ ς κατ' ἐκ ν, ἐξ ὧν αἱ 60 χιλιάδες Ἕλληνες, 8 χιλιάδες Βούλγαροι, 60 χιλιάδες Τοῦρκοι οἱ δὲ λοιποὶ διάφοροι Εὐρωπαῖοι, Ἀρμένιοι καὶ Ἰουδαῖοι. Ἔχει δέ α τῆς πόλις, δέκα τρεῖς γεφ ρας, ἁπλοστάσιον, χυτήριον τηλ βίλων 40 Μωαμεθανικὰ Τεμένη δέκα τρεῖς ἐκκλησίας Ἑλληνικὰς καὶ Βουλγαρικάς, δύο Ἀρμενικάς, μίαν Ρωμανοκαθολικὴν καὶ δύο Συναγωγάς. Σχολεῖα ἐκτὸ τῶν Τουρκικῶν ἔχει ἑλληνικὰ 11 δημοτικά, τρία σχολαρχεῖα, τρία παιδευταγωγεῖα καὶ ἓν γυμνάσιον. Ἔχει μέγα ὕδραγωγεῖον, εἴκοσι δύο δημόσια βαλονεῖα, εἴκοσιν ἐκτὸ παιδοχεῖα πρὸς ὑπηρεσίαν τῶν ἀδοιπόρων καὶ τὰ εὐάριθμα ὅπ ρ τῶν πτωχῶν μαγειρεῖα, κοσκινομεῖα, ὀρφεοτροφεῖα καὶ διάφορα ἄλλα ἱδρύματα τῆς Μωαμεθ ν κῆς καὶ τῆς Χριστιανικῆς Εὐσεβείας ἐν Ἀδριανουπόλει ἐνεργεῖται ἀξιόλογον ἐμπόριον ἐρίων, βάμβακος, μετάξης, ὀλύου, τυροῦ βαλανιδίων, ὀπωρῶν, ροδοστάγματος καὶ ταπήτων. Καὶ ἐν τῷ μέλλο τι ἡ Ἀδριανούπολις ὑπὸ ἐμπορικὴν καὶ στρατιωτικὴν ἄποψιν θὰ ἔχῃ μεγάλην ἀξίαν, διότι ἐν αὐτῇ συμπίπτουσιν οὐ μόνον τριῶν ποταμῶν μεγάλων λ χ λάδες —ἡ τοῦ Ἔβρου, ἡ τοῦ Τούνιζα καὶ ἡ τοῦ Ἄρδα καὶ ὁδοὶ αἱ κατατεινόμεναι εἰς ἀβράς, ἀλλὰ καὶ σχεδὸν πᾶσαι αἱ ἄλλαι ὑφιαι ἀγυιαί, ἀ γουσαι ἀπὸ τῶν πρὸς μεσημβρίαν τοῦ Αἵμου ἀνατεινόμενων ὀρεινῶν διαβάσεων εἰς τὸν Βόσπορον εἰς τὴν Προποντίδα, εἰς τὸν Ἑλ

Ο ΤΗΛΕΓΡΑΦΟΣ ΜΑΣ

ΤΟΥ ΤΑΚΤΙΚΟΥ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΤΟΥ ΜΑΣ

Μιτυλήνη 14 Ἰουνίου 1920 Ἀριθ. 471

— Τηλεγραφικαὶ εἰδήσεις ἀναφέρουν ὅτι ἡ Α. Μ. ὁ Βασιλεὺς μετέβη εἰς τὴν γραμμὴν τῶν ἐπιχειρήσεων ἐπευφημηθεὶς ὑπὸ τοῦ Στρατοῦ.

— Ἐπίσης ἀγγέλλεται ὅτι εἰς τὴν γραμμὴν Ραιδεστοῦ μέχρι Λουλὲ-Βουργᾶζ ὁ ἐχθρὸς συνετρίβη κυριολεκτικῶς.

— Κατελήφθησαν ἡ Χαριούπολις καὶ ἡ Σηλυβρία. Προβλέπεται ἡ τελεία συντριβὴ τοῦ Στρατοῦ τοῦ Ταγιάρ. Ὁ Στρατός μας προελαύνει πρὸς Λουλὲ Βουργάζ.

ΑΠΟΣΤΟΛΕΑΗΣ

λήσαντον καὶ εἰς τοῦ Ἔβρου τὰς ἐκβολάς.

ἀκολουθεῖ

ΕΠΙΚΑΙΡΑ

ΚΕΡΑΥΝΟΒΟΛΟΣ

πράγματι ὑπῆρξεν ἡ προέλασις εἰς τὴν Ἀνατολικὴν Θράκην. Ἡ Ἑλληνικωτάτη Ἀδριανούπολις, εἰς τὴν ὁποίαν οἱ Τοῦρκοι ἔκτισαν τὰ πολλὰ τζαμιά των εἰς τοὺς τάφους τῶν Σουλτάνων, ἡ πρώτη πρωτεύουσα τῆς πάλαι ποτὲ κραταιᾶς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας ἠλώθη παρὰ τοῦ ἐνδόξου Στρατοῦ μας, καὶ οὕτω ὁ πολὺς Ταγιὰρ καὶ οἱ περίφημοι συνεργάται του Βούλγαροι κατάλοιποι, ἐμπλέξουσιν τὴν οὐρὰν των μέσα εἰς τὰ σκέλη των, διεψεύσθη δὲ καὶ ἡ τελευταία ἐλπὶς τῶν ἐχθρῶν καὶ μισητῶν κατὰ βολῶν φίλων, ὅτι ἡ Ἑλλὰς θὰ εὕρισκε πολλὰς καὶ ἀνυπερβλήτους δυσκολίας εἰς τὴν κατάληψιν τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης.

ΠΡΟ ΔΥΟ ΕΤΩΝ

κατεσκέθησαν ἐντὸς 30 ὡρῶν 350 χιλιάδες ὀπλίτες καὶ ἦ προετοιμάσθησαν ἐκ Βόλου, ὅτε ἐξήχθησαν ἄνευ ἀδείας, καὶ κατ' ὃν χρόνον ἐντὸς 30 τὸ ψωμὶ ἐτοιμάζετο μὲ τὸ βράμι. Κατ' ὅλο τὸ διάστημα αὐτὸ διεξήγετο ἀλληλογραφία, διὰ νὰ εὑρεθῇ ὁ ἀρμάτωσις ὅπως διατάξῃ τὴν ἐκπομπήν της. Ἐν τῷ μεταξὺ ὅμως οἱ πολιτικοὶ καὶ τἄλλα ζωύφια τῆς ἀποθήκης ἐντὸς τῆς ὁποίας ἡ ἐν λόγῳ κριθὴ ἐφυλάσσετο ἐκήρυξαν ἐκτὸς μόνα ἁρμάθια καὶ κατὼ τῶν 350 χιλιάδων ὁπλιτῶν ηὐδόκησαν νὰ ἀφίσουν μόνον ἑκατὸν πεντήκοντα ὁκάδας, αἱ ὁποῖαι καὶ διὰ δημοπρατίας ἐπωλήθησαν πρὸ χθὲς πρὸς τετρακόσια τέσσαρα λεπτὰ τὴν ὁκάν εὐρεθέντος ἐπὶ τέλους τοῦ Ἀρμαθίου. Τὸ Δημόσιον ἐζημιώθη περὶ τὰς 350 χιλιάδας δραχμάς. Ἀδιάφορον ὅμως, ἡ γραφειοκρατεία ἐθριάμβευσε καὶ πάλιν. Ἐκεῖνοι ὁπόσοι μισοῦν, οἱ ὁποῖοι νὰ ἐπρόκειτο διὰ νὰ μὴ μείνωμεν χωρὶς ἀπὸ τὸ σῦ, στημα τῆς Διοικήσεως;!

ΤΟΥ ΤΟΠΟΥΜΑΣ

Ἑτήσιον τηλεγράφημα τῆς Γ. Διοικήσεως πρὸς τὴν ἐναυθα Ὑποδιοίκησιν καὶ τ' κοινοκὰ ἀ χὰς ἀγγέλλει τὴν κατάληψιν τῆς Ἀδριανουπόλεως ὑπὸ τοῦ ἐνδόξου Ἑλληνικοῦ Στρατοῦ.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ

Χθὲς περὶ τὴν 10 μ. μ. διὰ τῆς Βενζιναπτου «Βίλια» ἀνεχώρησεν ἐντεῦθεν ἡ ἐπιτροπὴ διὰ Μυτιλήνην καὶ ἐντεῦθεν δι' Ἀδραμύττιον.

ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΚΜΙΣΘΩΤΑΣ ΤΗΣ ΘΕΡΙΝΗΣ ΔΕΚΑΤΗΣ

Πληροφορούμεθα ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν ἐνέκρινε κατόπιν ἀποδείξεως τῆς ἐπὶ τούτου ἀμοιβαίας ἐπιτροπῆς τὴν ἐλάττωσιν τοῦ ἐλαχίστου ὅρου τῆς θερινῆς δεκάτης ἀπὸ 20 μέχρι 40 τῆς ἑκατόν.

ΔΗΛΩΣΙΣ

Ἀπὸ τῆς 8ης Ἰουλίου ἐ. ἔ. ἐπανελήφθησαν αἱ ταχυδρομικαὶ ὀρέσεις μας μετὰ τῆς Βουλγαρίας ἀπὸ τῆς Βάσ σεως τῆς Ρόδ ης, συνεπῶς γίνεται δεκτὴ ἡ ἀλληλογραφία ἁπλὴ καὶ συστημένη διὰ τὴν Βουλγαρίαν.

Ἐκ τοῦ Γραφείου τῶν Τ. Γ. Μηνύσεως

ΕΜΠΟΡΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑ ΦΟΡΟΛΟΓΟΥΜΕΝΩΝ

Ὅλων τῶν τύπων ἔφθασαν καὶ πωλοῦνται εἰς τὸ ἐνταῦθα Γραφεῖον τοῦ κ. Μιχαὴλ Ἐξάρχου, μόνου ἀντιπροσώπου τῆς Προνομιούχου Ἑταιρίας «Μπλαζουδάκη καὶ Σια» διὰ τὴν Ἐπαρχίαν Μηθύμνης. Τιμαὶ τύπου 1 Δρ. 12,75 Π. 6.15 καὶ Ησ 1. 60.

Δ. ΣΑΒΒΑΣ

Ἀναγνώστης ἐν Μηθύμνῃ

ΟΔΟΝΤΟΙΑΤΡΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΛΑΜΠΡΟΥ ΦΑΛΤΑΙΔΟΥ
ΕΝ ΜΥΘΗΜΝΗ

Τῆς τυπογραφικῆς σας ἐργασίας εἰς τὸ τυπογραφεῖον μας.